

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Diaboli cum Luthero Colloquium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Euangelij fundamentum substratum sit, & quis aut qualis Deus Luthero in Pathmosua secreta reuelarit.

III. Primus vero diabolus Lutherum sic aggre ditur. (a) Audi Doctor Martine Luthere eruditissime. Scin tu quindecim iam elapsos annos quibus tu quotidie fere priuatas Missas peregisti? Quid si Missa illa sint abominabilis idololatria? Quid si non adfuisse ibi corpus & sanguis Iesu Christi, sed te ipsum nihil nisi pacem & vinum adorasse, & alijs adorandum obtulisse? Cui ego, inquit Lutherus, sic respondi: Sacerdos consecratus ab Episcopo & vnctus sum, & sic quicquid feci, ex mandato superiorum feci. Et cur non consecrasset ego, quum Iesu Christi verba protulerim & Missam bona intentione celebrarim? Hæc omnia, replicabat diabolus, vera sunt. Sed & Turca & Pagani ex superiorum suorum præcepto omnia faciunt, & sacrificia etiam sua serio & bona intentione peragunt. Sic & Sacerdotes Hieroboami omnia ex zelo & deuotione agebant, contra sacerdotes Hierosolymiticos. Et quid tu dices, si Ordinatio & consecratio tua falsa sit, sicut & Samaritanorum & Turcarum sacerdotum falsi sunt, eorumque doctrina falsa & impia.

Sudat mihi frons, ac cor palpitat, inquit idem Lutherus) quoties talem ingredior disputationem, in qua diabolus contra me exsurgit, argumenta sua disponit, & robusta ac terribili voce urget. In eiusmodi disputat:one non multum temporis, nec ferè vlla deliberatio interponitur, sed in instanti vna responsio sequitur aliam. Quatum ad me, bene ego expertus sum qui fiat quod homines non nunquam in lecto mortui mane inueniuntur (Nota hic Lutheri Prophetiam de sua ipsius morte.) Corpus quidem tantum ille occidere potest; nihilominus tamen idem in eas angustias animam quoque, redigere potest, ut momento temporis è corpore discedat: quod ille me saepe perduxit. Et verum dicam, in hac ille disputatione me vicerat. Et quamuis innocentiam meam allegarem, tamen tam innumerabilium blasphemiarum cumulo non poteram non terreri. Quasigitur contra sacerdotium & ordinationem seu consecrationem meam asserbat rationes, diligenter ausculabam. Primo dicebat: An nescis te tunc nullam cognitionem Iesu Christi: nec vllam veram fidem habuisse? Ad fidem quod attinet, nihilo melior es quam Turca. Nam & Turca, atque adeo ego etiam & omnes diaboli credimus ea qua de Iesu Christo scripta sunt. &c. Habes lector partem aliquam Dialogi hui inter magistrum & discipulum habitum, diceret merito Christianus. O magnam cæcitatem! Quid fidei quæso tribuendum sit eiusmodi disputationi in qua diabolus ipse Actorius fuit & scriba? Recte quidam è Religiosorum D. Bernardi familia

ad Lutherum tunc scripsit: Si Missa abominatio esset, uti tu blasphemias, an putas diabolum contra eam disputaturum, & ad eam abolendam argumenta subministraturum, ac non potius modis omnibus eam stabiliturum magisque confirmaturum esse.

Idem Lutherus in libro de Missa priuata ait. (b) se diabolum studiorum habere socium, ac se plusquam modicum salis cum ipso comedisse. Crede mihi, inquit, me diabolum bene, immo quam optime nosse. Nihil verius sponte confitentis de se elogio. Et is erat spiritus qui ipsum agitabat. Nec scribere nec legere possum (inquit in quadam ad Saxoniam Ducem epistola) sic diabolus capus mihi surbat. Sed hæc fortasse phantastica fuerunt imaginationes, certè non illæ, quando, ut ipse scribit, diabolus per cubiculum cum ipso incedebat, & maligni spiritus torque ipsum intuebantur. Philippus Melanchthon & VVierus alium recitant dialogum inter eisdem habitum cum quum diabolus Monachi specie ad ipsum venisset. Et hi quidem Lutheri cum diabolo congressus & colloquia valde confirmant id quod Bredenbachius libro viii. cap. xli. scriptum reliquit, hoc modo. Quum, inquit, Imperator Maximilianus, felicitis memoria, Augustus esset in Comitibus Imperij, ac more consueto, apertis foribus pranderet, Martinus Lutherus cum alijs quibusdam idem coenaculum fuerat ingressus. Quem Imperator fixis oculis intuens, Baronem qui pincerna munere fungebatur, ex Erpachiorum familia, ad se vocauit, e que dixit: Intuere hunc monachum à calce ad verticem, ac quid videas mihi refer. Tum ille, Video, inquit, cucullum in eius capite sed præterea aliud nihil. Ibi Imperator propius accedere, ac melius contemplari hominem iussit, verbo illo quod fere semper in ore habebat, utens: Per amorem Dei, fac quod iubeo. Baro quum ad Lutherum propius accessisset, ad Imperatorem reuersus, nihil se vidisse dicit. Tum Imperator, At qui ego, inquit, diabolum creaturæ specie monachi huius humeris insidentem video. Videbis tu quas hic tragœdias & miserias post mortem meam daturus sit. Hæc ex Germania quodam Principe qui tunc cum Imperatore fuerat, audita, filius eiusdem, qui adhuc in viuis est, me præsentem inquit Bredenbachius) duobus Electoribus narrauit, ac mihi scripto consignata tradidit. Sed & quæ moriente Luthero & in ipsius funere deducendo acciderint, infra videbis. Illud fere constat, plerisque Hæresiarchas sua ipsorum confessione cum diabolo priuatum habere & secretum consortium, ut præter alia etiam Oecolampadij, Zuinglij, Caroli Stadij,

Bro.

a Tom. 7. VVitteb. An. 157. Serarius de Luth. Magistro. b Tom. 2. Colloq. Mens.

Brocardi, & nostro etiam æuo Guilielmi Postelli exempla testantur: quorum hic in omnibus artibus, linguis & scientijs ad miraculum vsque doctus fuerat; quamuis non diabolum sed Angelum Razielem fuisse contendat: Sed tam magnum virum Deus, vt alios, perire noluit, sed paulo antequam vita excederet, oculos ipsi aperuit, vt alibi diceretur.

IV. Dum Lutherus in Pathmo sua desidet, inaudita eum insania inuasit omnem scientiam, cuius cupiditas à natura nobis innata est, perdendæ. Et quemadmodum Hadrianus vt Homeri opera aboleret, quantum poterat studium adhibuit; ita Lutherus in perdendis Philosophorum principis aliorumque scriptis torus fuit; nec concedere voluit vt in scholis Aristotelis aut Platonis scripta prælegerentur. Sola, inquit, Biblia ab vniuerso Mundo legi debere. Exstat adhuc epistola eius ad Nobilitatem Germaniæ Anno M D XX. eum in finem scripta. *Vix, inquit, contineo me quin dicam, bonum mihi videri vt Vniuersitates reformentur; quidquid alijs contra dicant. Omne illud quod Papatus (id est tota antiquitas) statuit & decreuit, non alio pertinet quam ad tegendos ipsius errores & vitia. Sancta scriptura derelicta est; & solus cæcus & paganus Aristoteles supra Iesum Christum est collocatus. Meum est consilium, vt libri illi Physici, Ethici, De anima, &c. vna cum omnibus illis qui de rebus scripti sunt Naturalibus, aboleantur. In his enim adolescentes & ingenium consumunt & tempus perdunt. Ego non dubito quin vilis aliquis figulus maiorem & exactiorem Naturæ habeat cognitionem: quam quidem ex libris illis frustra speret. Et contra Ambrosium Catharinum quodam loco inquit, diabolum ad destruendam funditus Ecclesiam; astutiorem modum excogitare non potuisse quam Academiæ institutionem. Hæc Melanchthon & Carolstadius ex sacro ore Lutheri excepta, alijs postea instillarunt, incredibili stultitia dicam an furore: sic vt multis in locis Germaniæ tam Vniuersitatibus quam celebribus olim scholis magna fuerit tam Doctorum quam Auditorum infrequentia & solitudo, in Silesia præcipue. Multi scholarium Wirtembergensium spiritu hoc vertiginis isti, libros suos Vlcano consecrarunt. Tum nouæ scilicet scholæ, & noui sanctificati Christiani extiterunt. Testatur Staphylus (*) sua ætate multos adhuc vixisse confusionis huius oculos testes Lutherus tamen ad seruerus, de restaurandis Scholis librum Anno M D XXIV. publicauit;*

& Carolstadium astiua, Melanchthonem vero de pistrino retraxit: quorum vterque ex Sanctæ scripturæ præcepto, in sudore vultus pane suo vesci, & Philosophia (b) valedicere volebat, ob metum ne ea, vt eadem Scriptura per D. Paulum monet, seducerentur. Quem locum Lutherus insigni falsitate deprauarat. Loco enim eius quod scriptum est, secundum elementa Mundi, (c) reposuit, secundum leges Mundi. (d) Nec vero stulta hæc persuasio aliorum hominum animis euelli potuit, quos Bibliistas vulgo appellarunt, qui omnibus alijs libris neglectis, sola Biblia diurna ac nocturna manu versant, vt Turcæ quoque Alcoranum suum assidue legunt ac relegunt, existimantes quanto læpius quis eum legerit, tanto maiorem splendorem in cælis eum consequuturum.

V. Porro Lutherus nouo afflatus Spiritu, eo ita intumuit, ut & ipse & asseclæ eius id manifeste deprehendere potuerint. Testantur hoc Acta eius post secessum, imo ante eundem finitum, & epistolæ quædam & libelli post reditum scripti (e) tum conciones octiduo post eundem reditum habitæ. Certe Tractatus duo, tum qui contra falsè nominatum ordinem Ecclesiasticum, tum qui in Henricum VIII. Angliæ Regem de Sacramentis est scriptus, talem in eo mentis tumorem, tam apertum furoris incrementum produunt, ut ex hoc tempore Luthero adherentes, cum vt Virum Dei; & Prophetam, imo Tertium Eliam admitterentur & scribendo (f) proficentur. Itaque qui hæctenus auxilio & fauore Friderici Electoris Saxonie eluserat potestatem Papæ, & Cæsaris, ex eo tempore ad subiugandum sibi ipsum Fridericum animum assumpsit. Id paulatim sic gestum fuisse proditur. V Vitteberga nuncium afferebatur, octobri fere mense, quod ipso absente Missa fuerit abrogata ab Augustinianis, quam ipse abrogare suo statuto hæctenus superfederat, Item cum tumultu SS. Imagines contractas, & è templis aliquot esse eiectas, ea res occasionem dedit Luthero scribendi Librum de abroganda Missa, quem Kal. Novemb. ad suos Augustinenses cum litteris transmisit

(g) nec

a Vid. Staph. de Ger. Bibl. versf. & lib. de Luth. concord. b ad Coloss. 2. 8. c ibid. g Luth. in Praef. super Comment. Melanch. in Paulum. Eras. Alb. contra Carolstadium cui huius rei culpam Lutherani affricant. c Tom. 1. Ienensi fol. 119. 141. 145. 161. f glossæ Tomo 1. Ienensi fol. 58. 89. ad epistolas Lutheri datas post reditum suum ad Fridericum Elect. & ad Hartmannum Cronebergium.